

[Bernhard Baunsgaard.]

„Svejk i anden verdenskrig“ blev sendt. Jeg har sjældent oplevet så mange reaktioner fra folk, der fortalte, at de var blevet gjort opmærksom på af naboer, at nu skete der noget i fjernsynet, som de skulle ind og se. Vi havde for nylig en lignende udsendelse fra det kgl. teater, som efter min mening var særdeles fremragende, udsendelsen af balletten her ved juletid. Jeg synes, at begge de to udsendelser peger på, at når forsøgsordningen er overstået, bør det kgl. teater og — hvis man vil have det med — Danmarks radio indstille sig på, at et nært samarbejde mellem de to offentlige institutioner er nødvendigt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at det „omsider“ kom. Det vil jeg ikke helt tage til mig, for det kom jo ret hurtigt, da vi endelig kom i gang med forhandlingerne og fik presset. Det er rigtigt, at det var vanskeligt ud fra forskellige synspunkter, først og fremmest kunstneriske og til dels økonomiske. Vi kom i gang med det.

Det, jeg synes er det interessante — jeg har nemlig glædet mig over de samme udsendelser, men også over at se „Mascarade“, der kom som jubilæumsforestilling — er, synes jeg nok, at det, man ikke ventede ville være godt, nemlig nærbillederne og den slags, egentlig var bedst, mens de meget store optrin ikke fungerede så godt, som man havde ventet på forhånd. Der er altså en række ting, som rent teknisk nu bliver prøvet igennem med disse udsendelser. Man må i øvrigt sige om „Nøddeknækkeren“, at den blev optaget på en anden måde end direkte, for den blev optaget med en særlig opstilling i teatret med publikum på en anden aften. Der er altså flere kombinationsmuligheder, dem prøver man nu igennem, og jeg mener bestemt, at det kgl. teater i den øjeblikkelige situation er meget villig til at gå ind i det samarbejde. Det, det drejer sig om, er nu at prøve tingene igennem og derefter finde den løsning, der er til gavn for såvel seere som kunstnere og publikum i det hele taget.

Formanden: Ved første behandling af et lovforslag drejer det sig om de principielle synspunkter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Ja, og jeg skal derfor ikke sige noget til det sidste, skønt der nok kunne siges et og andet. Ministeren sagde, at jeg brugte udtrykket „omsider“. Ja men hermed sigtede jeg ikke til, at ministeren skulle have været langsom til at træffe en afgørelse eller ikke skulle have presset voldsomt på. Jeg tænkte alene på, at det havde været ønsket af mange længe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om hjemmeværnet.

(Lovforslaget (nr. 115) findes i tillæg A. sp. 2435, fremsættelsen i tidenden sp. 1565).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Nielson: Det foreliggende lovforslag har først og fremmest til formål at skabe det nødvendige lovgrundlag for en forenkling af den øverste centrale ledelse i hjemmeværnet. Det bygger i hovedsagen på resultatet af arbejdet i en arbejdsgruppe, som blev nedsat i 1970 af forsvarsministeriet.

Den nuværende tilstand inden for den øverste ledelse af hjemmeværnet er, at vi har tre hjemmeværnsinspektører og tre kvindelige korpschefer med hver sin selvstændige stab, som leder de respektive hjemmeværnsgrene. Hovedændringen ligger i, at den samlede ledelse fremover vil overgå til en nydannet hjemmeværnskommando med en fælles integreret hjemmeværnsstab. Derudover vil der blive oprettet et hjemmeværnsråd, som skal drøfte hovedlinjerne i hjemmeværnets virke, og endelig erstatter man i lovforslaget en række detaljbestemmel-